

ACC. N:R M. 12339:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: Tilda Andersson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1859 i Vallby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jättens på Stenhuset voro inga tröllgobba.

Jätten och hans fru voro mycket starka. De voro så kraftiga, att de kunde kasta upp de stora stenarna och mura in dem i väggarna. Men de voro inga tröllgobba.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 12339:2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: Tilda Andersson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1859 i Vallby

Jättiman

~~Jättan~~ stod på marken och kastade upp sten till Jätten.

Jättiman stod på marken och kastade upp sten till Jätten, som var uppe och murade, allt eftersom hon kastade upp sten till honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

ACC. N:R M. 12339:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: CurtmWallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: Tilda Andersson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1859 i Vallby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3,

Jätten sprang fast hararna, när han jagade dem. Sköt också med pilabössa.

Jätten var så rask, att han kunde ta en hare. När han var på jakt, sprang han fatt djuren. Han sköt också med pilabössa, för de hade inte något annat då att skjuta med.

ACC. N:R M. 12339:4.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: Tilda Andersson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1859 i Vallby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Under Karl XI.-s tid sköt de från Broalid mot Stenhuset.

Under Karl XI.-s tid var det mycket krig. De låg uppe vid Broalid vid Komstad / Stiby förs./ och sköt mot Stenhuset. De låg och sköt där uppe på backarna för att kunna rikta mot Stenhuset.

4.

ACC. N:R M. 12339:5

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Järrestad Adress: Gladsax
Socken: Vallby Berättat av: Tilda Andersson
Uppteckningsår: 1940 Född år 1859 i Vallby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

51 /

Om man smädade Branbo-Kitta, fick man dansa med henne tills man stupade.

Det var rent farligt att komma förbi Branbo-stenen. Om de smädade Branbo-Kitta, tog hon fatt dem och dansade med dem, tills de stupade.

Hon dansade med en dräng en gång tills han dog. Hon släppte honom inte, förrän hon dansat livet av honom. Han hade smädat henne.